

Depositum til fri Raadighed, og han anvendte det strax ved Forpagningens Begyndelse paa sin Gaards Drift, maatte det give ham en langt større aarlig Indtægt. Det er derfor min Mening, at det Forslag, der her er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds om et Depositum, i Reglen paa ingen Maade vil lette Forpagterens Stilling. Naturligviis modsiges jeg ikke, at Stilling af et saadant Depositum kan bestyrke den Sikkerhed, Godseieren har for Forpagningsafgiftens Betaling. — Jeg haaber, at dette Forslag vil komme til Behandling i det andet Thing endnu i denne Session, og at man da der vil høre Udtalelser, som kunne enten bestyrke det, der vedtages her idag til 2den Behandling, eller ogsaa give os et Lovforslag, som kan føre til et Forsøg paa at forbedre Forpagtningslovgivningen; men jeg gjentager til Slutning, at jeg ikke troer, at dette Forsøg vil føre til store Resultater.

N. Andersen: Det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 3 af 2 ærede Medlemmer og subsidiairt tiltraadt af et tredie æret Medlem af Udvalget, nærmer sig i mange Henseender til selve Fæsteforholdet; men, naar man seer ret efter, saa bliver der dog adskillige, temmelig væsentlige Punkter, hvori det adskiller sig fra det, navnlig efter Loven af 19de Februar 1861. Der er jo saaledes aldeles udeladt Bestemmelsen om Fæsterens Enkes Ret til en ganske god aarlig Erstatning, naar hun fratrudder Fæstet, og den samme Mangel har jo ogsaa det Forslag, der er stillet under Nr. 4 af de to Forslagsstillere af Forslaget Nr. 3, at det ogsaa udelukker de væsentligste og bedste Bestemmelser for Fæsterne af Loven af 19de Februar 1861, idet det kun medtager §§ 5 og 6, men saaledes udelukker de vigtigste Fordelse for Fæsterne, som indeholdes i Loven af 19de Februar 1861. Jeg vilde derfor ansee det for skadeligt, om man vedtog det Forslag, der er stillet under Nr. 3, og ligeledes det, der er stillet under Nr. 4, og jeg skal saaledes tillade mig at tilraade det høie Thing ikke at vedtage noget af disse Forslag. Det forekommer mig imidlertid, at det Forslag, der er stillet af det

ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Rosenørn), endnu er det allerhelbedigste; det gaaer ud paa, at Forpagtningscontracter om Fæstegaarde skulle kunne afflattes paa 30 Aar. Det ærede Medlem udtalte rigtignok i sin Motivering, at han meente, at det gerne kunde være en Fordeel for Brugerne at faae saadanne Contracter, da de 50 Aar vare for meget for en Mand's Besiddelsestid og dog ikke kunde strække sig ret langt hen i hans Efterfølgers. Dette er nu ganske vist fuldkommen rigtigt, men ved de 50aarige Forpagtningscontracter er dog den oprindelige Forpagter i de allerfleste Tilfælde, og man kan vel sige i alle Tilfælde, sikret for sin Levetid, og, naar han i levende Live vilde overdrage sin Forpagtningscontract til sin Efterfølger, sin Søn eller Svigersøn, saa vilde det ogsaa i de fleste Tilfælde være muligt, at denne kunde faae Forpagtningscontracten fornyet saaledes, at den ogsaa kom til at gjælde for hans Levetid; men dette vilde jo derimod ikke være Tilfældet med de 30aarige Forpagtninger. Om end 30 Aar er Middeltallet for de Aar, i hvilke Fæsteren eller Forpagteren sidder ved Stedet, saa vækker det jo ingenlunde til for Alle, og mange af disse Folk vilde komme i den efter min Betragtning uhyre mislige Situation at maatte i deres stærkt fremrykkede Alder være nødte til at søge nye Contracter, men dette vilde være en betydelig yderligere Sjernelse fra det, som har været Lovgiverens Hensigt med Fæstelovgivningen. Der gaaer igjennem dette Forslag en Stræben efter at erhverve Ret til at behandle Fæstefjord paa samme Maade som den frie Hovedgaardsjord. Det er Noget, der oprindelig slet ikke har været Lovgivningens Mening; det er jo først ved Forordningen af 15de Juni 1792, at man er kommen ind paa denne Vej, og det er da kun ved at gjøre en efter min Overbevisning videre gaaende Brug af Forordningen, end der oprindelig har været tilstøttet, at man er naaet dertil, hvor man nu er kommen. De oprindelige Bestemmelser for Fæstefjords Anvendelse vare nedlagte i danske Lovs 3—13—1, 4 og 14. Der bestemmes i 3—13—1 og 4, at disse Gaarde skulle overdrages Fæsteren for hans og Enkes Leve-